

nævnes kan, der oppebæres af Staten, Kommuner eller Korporationer af en hvilken som helst Art eller af de offentlige Embedsmænd, end dem, der paahviler eller i Fremtiden maatte paahvile Landets egne eller den mest begunstigede Nations Skibe.

Hvad angaar Skibenes Fortøjning, Lastning og Losning i Havn og paa Red, i Inderhavne og Havnebassiner og i Almindelighed med Hensyn til alle Formaliteter og Bestemmelser, som Koffardiskibe, deres Besætninger og deres Ladninger kan være underkastet, skal der ikke tilstaas Skibe, der sejler under den ene af de kontraherende Parters eller noget andet Lands Flag, noget Privilegium eller nogen Begunstigelse, som ikke ligeledes skal tilstaas den anden Parts Skibe, da det er de to kontraherende Parters Vilje, at deres Skibe ogsaa i denne Henseende skal behandles paa fuldkommen lige Fod.

Artikel XII.

Bestemmelserne i nærværende Traktat skal ikke berettige nogen af de høje kontraherende Parter til at drive Kystfart i det andet Land eller til at gøre Krav paa de Fordele, som er tilstaaet eller i Fremtiden maatte blive tilstaaet det nationale Fiskeri.

Artikel XIII.

Hver af de kontraherende Parters Skibe, som indkommer i en af den anden Parts Havne, og som dèr kun maatte ønske at udlosse en Del af deres Ladning, kan under Iagttagelse af vedkommende Lands Love og Anordninger beholde den Del af Ladningen om Bord, som maatte være bestemt til en anden Havn enten i samme eller i et andet Land, og genudføre den uden at være nødt til for denne sidste Del af deres Ladning at betale nogen Afgift undtagen Tilsynsavgifter, hvilke dog kun skal kunne opkræves til de Takster, som er fastsat for nationale Skibe eller Skibe tilhørende den mest begunstigede Nation. Naar de fortsætter deres Rejse til den anden eller de andre Bestemmelseshavne, skal de nævnte Skibe dèr under Iagttagelse af Landets Love og Reglementer kunne losse Resten af deres Ladning. Paa samme Maade og med samme Begrænsning skal ethvert af den ene af de kontraherende Parters Skibe kunne indtage Ladning i den anden Parts forskellige Havne i Løbet af samme Rejse til Udlandet.

Artikel XIV.

I Tilfælde af, at et Skib, hjemmehørende i et af de kontraherende Lande, strander paa det andet Lands Kyster, skal Skib, Ladning og Besætning i enhver Henseende nyde samme Behandling, som de respektive Landes Lovgivning under disse Omstændigheder yder egne eller den mest begunstigede Nations Skibe.

Den nærmeste konsulære Repræsentant for det Land, hvor Skibet er hjemmehørende, skal snarest muligt underrettes for at kunne hjælpe Skipperen til at faa Skibet flot under den stedlige Øvrigheds Tilsyn og med sammes Bistand og for at overvaage Bjærgningen.

De stedlige Myndigheder skal paa enhver Maade være Konsularembetsmanden behjælpelig under Udførelsen af hans Hverv ved Varetagelsen af alle Interesser ved Bjærgningen af Skib og Ladning.

Lider et Skib Haveri, er det blevet Vrag, eller er det forladt af sin Besætning, skal Øvrigheden raadføre sig med Konsularembetsmanden om, hvilke Forholdsregler der skal tages for at varetage alle Interesser under Bjærgningen af Skib og Ladning, indtil Ejerne eller deres Befuldmægtigede kommer tilstede.